

на, колкото лещено зърно! Тъмнолилави, за да отделят главата от нимбата! Златни!

Иоан-Асен се приближи и посочи главата на ~~Борис~~^{Божие}-Михаила.

– Не беше ли по-добре косите да бъдат на малко по-възрастен човек?

– Твоя воля, царство~~то~~ ти. Тогава можем да сложим вместо морави и сиви, повече бели, светлозелени, розови и кафяви.

Царят кимна с глава.

– Да. Тъй е по-добре.

Майстор Драган продължи да дава своите бързи на~~еждания~~ А~~ко-~~гато започна да прави лицето, той сам се навеждаше над разни бронзови гърненца и си избираше подходяща багра, между хилядите едри и дребни кубчета от печена и боядисана глина, от камъни, мрамор, креда, стъкло, емаил.

– Не пласти златото, Драгане... – каза Иоан Асен – нека свети цар Борис бъде с по-голяма нимба и по-голям блъсък. Той го заслужава

Той взе шъпа лъскави кубчета и почна да ги прехвъря от ръка на ръка, радвайки се на ярките им отблъсъци. Тези кубчета майстор Драган ги правеше в работилницата си, като изливаше въз нисък плосък съд жълтеникаво стъкло, връз което се обтягаше тънък лист злато. Най-отгоре отново се изливаше съвсем тънък лист стъкло. Всичко това после се изрязваше на кубчета от различна големина.

– До довечера ще можем да свършим "Покръстването на българите", нали?

– С Божията помощ, надявам се, царство~~то~~ ти.

Асен отново взе в ръцете си ~~медалите~~^{обрези}, които после се уголемяваха, когато почваха да се копират. След Покръстването идеше ред на Симеон пред Константиновград, Симеон пред Ахелой, свадбата на цар Петър и Мария, Постничеството на свети Иван Рилски, Нощната битка при Сперхей, Петър Делян вдига въстание, смъртта на Самуила...